

D O D A T E K

DO DZIENNIKA Nro 104.

*Dalszy ciąg Edyktu względem sup-
solnych.*

Posiódme. Wszyscy dawnieysii Dóbr Solnych właściciele obowiązani są, w 6. tygodniach po obwieszczeniu ninieyszego naywyższego rozporządzenia ustanowić Plenipotenta w Lwowie, osobną go *ad actum* umocnić władzą, i onegoż delegowanemu Sądowi oznaymiec, ażeby wiedzieć było można, koma oblikwidacye i dalsze rozporządzenia Sądowe mają być oddane, w przeciwnym bowiem razie postanowi się dla nich z Urzędu zastępcą, i ich się o tym edyktem podług przepisu Sądowego uwiadomi.

Poosme. W przypadku gdyby strona sądziła, iż na przeciw oblikwidacyi sobie oddaney, fundamentalne zarzuty uczynić, lub defekta okazać może, tedy w 6. tygodniach od daty oddaney sobie obli-

oblikwidacyi tym pewniey oneż przed delegowanym Sądem *in forma zażoby* zanieść ma, ile że w przeciwnym razie oblikwidacya takowa iak gdyby ią strona za rzetelną uznała, uważana, i podług tego exekucya bez dalszych zachodów swoje mieysce mieć powinna.

Podane wyłożenie defektów odda się potym do Król. Fiskusa dla uczynienia odwodu na 30. dni, i tak się daley z Repliką i Dupliką od 14. do 14. dni postąpi. Strony atoli pisma swoje z iaknaydokładnieyszą wyrozumiałością i z wiążłością układać, a mia nowicie wszelkiey niepotrzebney rozwlekłości tym pewniey wystrzegać się mają, ile że w przeciwnym razie karami prawem ustanowionemi ukarani będą.

Podziemięte. Gdyby się która strona Dekretem od Sądu delegowanego pierwszej Instancyi ferowanym, uciążoną bydz sądziła, wolno iey będzie w dalszym ciągu udać się do Sądu przy naywyższym Dworze delegowanego iako do drugiey i ostatniey Instancyi w tym sposobie, iak to w innych przypadkach rewizyjnych zwyczajno iest, od którego wyroku dalsza już potym nie pozostanie droga.

Po-

Podziefięte. W celu zabezpieczenia najwyższego skarbu ma być *kondykcyą de non onerando & non alienando* na dobrach za ekwiwalent danych, gdzieby już była zaprenotowana, w stanie tym, w którym teraz jest, zostawiona, co do tych zaś dóbr w równowartość oddanych, gdzieby jeszcze nie była prenutowana, i na wszystkich Dobrach ekwiwalentowych tak długo niewzruszoną zostawać powinna, póki względem okoliczności zamiany każdej decyzya nie nastąpi, i póki ustanowione *judicium delegatum* Resultatum w tej mierze Instancyi przyzwolitey z Urzędu nieoznaymi,

Poiedenaście. Najiaśniejszy Pan całą pertraktacyą Sądu delegowanego w pierwszej i drugiej Instancyi dla pożytku stron od tax i stempla, oprócz potrzebnych po nastąpiącej sentencyi i przyjacielskiej ugodzie do zawarcia Instrumentów ugodnych czyli kontraktów, które tak pod stempel stósowney do przepisu, iakoteż pod taxę intabulacyi zwy czaynym sposobem podpadać mają, za wolną uznać raczył.

Podwunnaście. Ponieważ podług najłaskawszego zamiaru Najiaśniejszego Pa-
na

(o)
na dane jest zlecenie postanowionemu tu
w pierwszej Instancji Sądowi delegowa-
nemu w każdym razie, gdzieby który
dawniey właściciel dóbr solnych z Kró-
lewskim Fiskusem względem wartości obó-
stronnych Realności lub względem spo-
sobu bonifikacyi czyli załagodzenia wpadł
w spory wyżej wytkniętemi przepisami
jeszcze nie rezolwowane, probować ustnie
dobrowolney ugody gruntuiącey się na stu-
szości, nimby jeszcze w tej mierze for-
malny Sądowy był ferowany wyrok, a
to za przywołaniem stron obydwóch, i
zawrzeć takową ugodę (iednakże pod
wyrażnym obwarowaniem naywyższej
Ratyfikacyi) a gdy Nayiaśnieyszy Pan
dla tym śnadnieyszego dostąpienia swego
oycowskiego zamiaru daley oświadczyć
raczył: iż ci, którzy nadzwyz w Do-
brach ekwiwalentowych otrzymali, do
rychłego ukończenia tego interesu zania-
ny podług przepisanych dla stron w to
wchodzących więcey niż z iednego wzglę-
da pożytecznych ustaw się naklonią,

Dalzy ciąg potém.